

Svetopisemski maraton 2023

Gradivo za zakonce

Geslo: »Le pogum! Vstani!« (Mr 10,49)

Priprava prostora

Povabimo vaju, da pred pričetkom kateheze pripravita prostor. Prinesita tudi svoje Sveto pismo. Če želita, lahko prižgeta tudi svečko. Zagotovita si miren kotiček, da vaju nihče ne bo motil.

Draga zakonca!

Letošnje geslo je vzeto iz Markovega evangelija, ko Jezus ozdravi slepega Bartimaja, zato bi se rada z vami nekoliko sprehodila po tem odlomku, ki je tako bogat za naše vsakdanje življenje. Božja beseda je tista, ki nam pomaga pogledati na življenje z druge strani, s strani Očetovega ljubečega pogleda, ki svojih ne zapusti nikoli. To, kar je namreč delal v življenju svetopisemskih oseb, želi delati tudi v naših življenjih in celo večje stvari želi delati. *Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu* (Jn 14,12). Zato je vredno pogosto vzeti v roke Besedo Boga in ji pustiti, da nas prebere, nahrani in preoblikuje.

Prišli so v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedel ob poti. In ko je slišal, da je to Jezus Nazarečan, je začel vpiti in govoriti: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: »Davidov sin, usmili se me!« Jezus je obstal in rekel: »Pokličite ga!« Poklicali so slepega in mu rekli: »Le pogum, vstani, kliče te!« Odvrnil je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Slepemu je dejal: »Rabuní, da bi spregledal!« Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Takoj je spregledal in šel po poti za njim (Mr 10, 46-52).

Spremljamo torej Jezusa, ki je s svojimi učenci namenjen skozi Jeriho v Jeruzalem, kjer bo dal svoje življenje za izgubljeno človeštvo. V vajinem življenju se je en teh velikih Jeruzalemov zgodil prav na vajin poročni dan. Takrat sta Bogu Očetu in drug drugemu v celoti podarila svoje življenje. Do konca. Ker sta spoznala, da je On prvi, ki vaju ljubi brez konca in lahko prav zato pri Njem črpata vso potrebno ljubezen za izzive vsakdanjega življenja. V življenju pa pridejo tudi drugi Jeruzalemi, ki nas čakajo. Pridejo druge pomembne odločitve, večje in manjše smrti samega sebe iz ljubezni do drugega, pridejo preizkušnje ... vse to so »naše ure«, ko smo poklicani obnoviti daritev samega sebe. Iz ljubezni, ki smo jo prejeli.

*Le pogum,
vstani* (Mr 10,49)

Vmes pa gre pot skozi Jeriho, ki je veljala za nepremagljivo mesto z visokim obzidjem. Že v stari zavezi je šla prav tu, skozi to »ograjeno mesto«, edina pot v Obljubljeno deželo. V novi zavezi naša obljubljena dežela ni več geografsko vezana, ampak je Obljubljena dežela življenje v lepoti Odnosa in v odrešenosti medosebnih odnosov. Pot pa, zanimivo, tudi v tem primeru pelje skozi naše Jerihe z visokimi zidovi. Ni druge možnosti.

Vsak od vaju ve, kako se imenujejo ti zidovi, kjer drugi nima (več) dostopa... Vsak lahko pomisli, kje je »nepremagljivo trmast« in se ob njem ranijo mnogi? In kje je vsak od vaju povabljen, da dopusti rušenje mogočnih zidov in zgradi mostove, da bi drugi lahko vstopil in bil deležen mehke tvojega srca?

Jeriha je tudi mesto, ki je geografsko pod gladino morja, v »depresiji«, pod zemljo, tam, kamor se je zataknil človek po grehu in od koder ni našel več poti navzgor. In Sin se spusti iz Očetovega naročja v grob tega izgubljenega »Adama«, da ga potegne ven in vrne v življenje. To odrešensko delo predstavljata Jezus in slepi berač Bartimaj.

Kdo je ta Bartimaj in v čem smo mu tako zelo podobni?

Ta berač je slep. Pomeni, da ne vidi več prav. To je stanje, ki ga je v nas rodil greh in zaradi katerega človek ne zmore prepoznati Ljubezni, temveč se od nje obrača stran. In ko se nekdo obrne stran od Ljubezni, ki gre dalje, se znajde na pločniku. Zablockiran, ob robu življenja. Kot tak pa izgubi tudi svoje ime in svojo identiteto. Bartimaj v grščini pomeni Timajev sin. Torej berač brez imena, zaznamovan s svojo neodrešeno preteklostjo zemeljskega očeta Timaja.

Bartimaj je berač. Človek je z grehom izgubil večnost, ker je izgubil Življenje (gr. zoe). Ker ni več vedel, kdo je, od kod prihaja in kam gre, se je začel primerjati, tekmovati, beračiti za potrditev, iskati pogled Ljubezni, ki mu ga drugi, prav tako slepi berač, ne more dati. Tako so odnosi postali hladni in naporni. In vendar se zgodi, da nekega dne zasliši Besedo. Ne vidi je, le sliši jo in vzame zares. Zavpije k njej! Kako močna gesta. Kolikokrat vidva zavpijeta k Bogu Besede? Kolikokrat vzameta v roko evangelij in pustita, da Besedo najprej slišita, da bi jo sčasoma lahko v svojem življenju tudi videla in utelešala?

Bartimaj je to naredil. Toda ... Množica okrog Jezusa, v kateri so bili tisti, ki bi Bartimaja morali prvi podpirati, ga grobo tišajo. Kot vaju. Ko se zares odločiš za evangelij, ko se odločiš za sinovstvo, boš preganjan, pogosto od najbližjih. Drugi del množice, ki te bo skušala utišati, bo kar v tebi. Vsak od nas nosi del, ki ne veruje in želi nazaj na stari poznani pločnik. In nenazadnje je tukaj tudi svet, ki ne prenese, če tvoje srce vpije po Odrešeniku!

On pa je še glasneje vpil: »Davidov sin, usmili se me! Bartimaj se torej ni dal zmešati. Morda je bil dovolj na dnu, prepričan, da ne more ničesar več izgubiti, zato Njegovo srce ostane usmerjeno v Odrešenika. In Gospod, ki se zdi, da je Bartimaju dal vso svobodo izbire, se ob njegovi zavestni in svobodni odločitvi Zanj ustavi in ga pokliče. Po istih ljudeh, ki so ga prej zavračali: »Le pogum, vstani, kliče te!«.

Ko se enkrat odločiš za Kristusa in njegovo Besedo, vaju ne bodo mogli več premetavati vetrovi okolice, kultura zmede in prigovarjanje množic. Nasprotno, tisti, ki vaju niso razumeli, bodo naenkrat v vama videli mogočen svetilnik in ognjišče, h kateremu bodo prihajali po toploto, svetlobo in nasvet.

Odvrgel je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. Končno se torej zgodi dolgo željeno srečanje dveh src – Božjega in človeškega. Božji Sin in izgubljeno človeštvo se srečata in slednjemu je po čisti milosti vrnjen pogled Ljubezni, ki vidi drugače. Ko se vrne odnos, se tema spremeni v luč, blokiranost v življenje in brezsmiselnost v čudovite barve Ljubezni.

Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Takoj je spregledal in šel po poti za njim.

Šele ko si človek dovoli vrniti identiteto ljubljene sina/hčere, se pokaže pot. Pot svetosti, ki vodi za Gospodom do vsakdanjega Jeruzalema, kjer sta dan na dan poklicana, da se podarjata. Drug drugemu, otrokom (vajinim in tujim) in celotnemu svetu, ki tako potrebuje tihega pričevanja mož in žena, ki se ljubijo. Pot svetosti je torej pot dajanja, ker so se nam odprle oči in smo spoznali, da nam je že vse bilo v obilju podarjeno!

Molitev

Na koncu vaju povabimo, da zmolita zase, za vse potrebe in za Svetopisemski maraton. Lahko se še zahvalita za vse darove in na koncu drug drugega blagoslovita.

Hvala za vajino udeležbo!

*Material je pripravljen v sodelovanju z Anjo Kastelic.